Diumenge 13 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 5,21-43): En aquell temps, havent fet Jesús (...) era a la vora de la mar. I ve un dels caps de la sinagoga, de nom Jaire, i en veure'l cau als seus peus, i el pregava molt, dient: «La meva filleta està als últims; vine, imposa-li les mans perquè se salvi i visqui» (...).

I estant encara ell [Jesús] parlant, venen de part del cap de la sinagoga, dient: «La teva filla ha mort, per què molestes més el mestre?». Però Jesús, en sentir les paraules que es deien, diu al cap de la sinagoga: «No tinguis por, solament creu!» (...).

L'acte de fe

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, Jaire confia en Jesús més enllà del que humanament podia esperar. En ell contemplem l'itinerari de l'acte de fe. Primer, comença com a do de Déu i acció de la gràcia que transforma la persona. El coneixement dels misteris que s'han de creure no és suficient si després el cor —autèntic sagrari de la persona— no està obert per la gràcia.

Segon, la fe implica una tasca i un compromís públic (no és quelcom simplement privat). La fe és decidir-se a romandre amb el Senyor per a viure amb Ell, i, precisament perquè és un acte de la llibertat, exigeix també la responsabilitat social d'allò que hom creu.

—El coneixement de la fe introdueix en la totalitat del misteri salvífic revelat per Déu. No hi ha una "fe a la carta" (accepto solament allò que m'agrada); l'assentiment que hom presta implica acceptar lliurement tot el misteri de la fe. Si veritablement confio en Déu, aleshores accepto tot allò que em ve d'Ell.